

URBIS

We know

books

MATEI VIȘNIEC s-a născut pe data de 29 ianuarie 1956 la Rădăuți, județul Suceava, România.

A scris poezie încă din copilărie, a debutat în revista *Luceafărul* în 1972, și apoi în volum, în 1980, la București, la Editura *Albatros*, cu culegerea de poeme *La noapte va ninge*.

A studiat filosofia la București, a devenit membru fondator al Cenaclului de Luni, condus de criticul Nicolae Manolescu, s-a remarcat ca dramaturg în mediile teatrale, dar piesele sale au fost sistematic interzise de cenzura comunistă. A crezut în rezistența culturală, în forța cuvântului, în capacitatea literaturii de a capta mai bine decât orice altă disciplină contradicțiile ființei umane și ale lumii în care trăim.

În 1987 a plecat în Franța, unde inițial a fost exilat politic. De atunci numele său s-a aflat pe afișe în peste 40 de țări. Din 1990 lucrează ca jurnalist la Paris, la Radio France Internationale.

Între două țări, între două culturi, între limba română și cea franceză, între Bucovina sa natală și Festivalul de Teatru de la Avignon, Matei Vișniec circulă, practică jurnalismul cultural, trece de la un gen literar la altul, caută și experimentează cuvântul sub semnul unui ideal care ține de umanism, de frumos și de spiritul critic.

La Suceava există, din 2016, o instituție numită Teatrul Municipal „Matei Vișniec”, precum și un Festival Internațional de Teatru, în a cărui organizare autorul bucovinean este implicat.

Piesele selectate pentru cele două antologii publicate de Editura *Cartier* au în comun faptul că au fost toate jucate în Republica Moldova. Printre regizorii care au promovat piesele lui Matei Vișniec în Republica Moldova se numără Petru Vutcărău, Mihai Fusu, Alexandru Grecu, Slava Sambriș, Petru Hadârcă.

În 2021, cu ocazia împlinirii a o sută de ani de la înființarea Teatrului Național „Mihai Eminescu” din Chișinău, pe scena sa a fost prezentată piesa lui Matei Vișniec *Istoria comunismului povestită pentru bolnavii mintal*, în regia lui Cristian Hadgi-Culea.

MATEI VIȘNIEC

Țara lui Gufi

Teatru

CARTIER POPULAR

VOCEA HOTĂRĂTĂ: Hm, e înțepenit pe dinăuntru...

*Presiune și mai puternică asupra ușii care se
întredeschide. Deschizându-se, ușa se lovește de scaun.*

*Fructiera aflată pe scaun cade pe jos
și mai multe mere se răspândesc prin încăpere.*

Nimeni nu intră în cameră.

*Camera rămâne goală, luminată doar de razele
care au pătruns în momentul deschiderii ușii.*

*Un miros puternic de mere pătrunde în sala
de spectacol și se aude, poate, un saxofon în depărtare.*

SFÂRȘIT

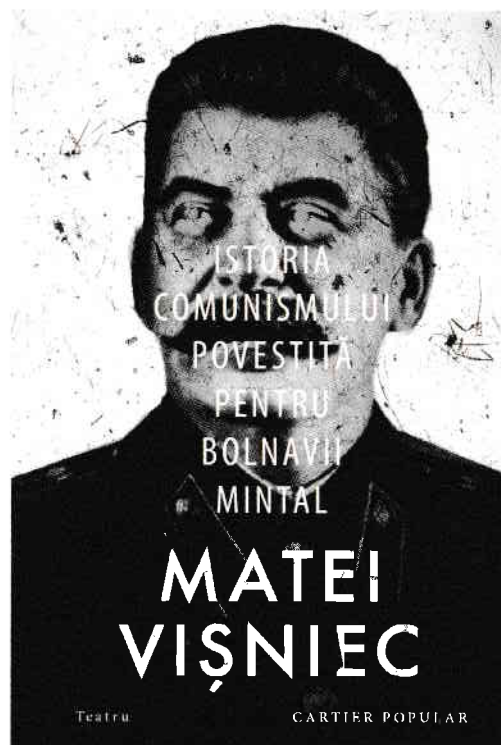
Cuprins

ȚARA LUI GUFU	5
Actul 1	6
Actul 2	28
Actul 3	57
Posibil Prolog	86
ANGAJARE DE CLOVN	91
Partea întâi	92
Partea a doua	117
ȘI CU VIOLONCELUL CE FACEM?	137
TEATRU DESCOMPUS SAU OMUL-PUBELĂ	161
Omul din cerc	161
Depanatorul	163
Voci în întuneric (I)	165
Omul cu calul	166
Dresorul	169
Voci în lumina orbitoare (I)	172
Omul care vorbește în șoaptă	179
Nebuna liniștită	180
Nebuna febrilă	181
Nebuna lucidă	182
Spălătorul de creiere (I)	184
Filosoful	185

Spălătorul de creiere (II)	187
Voci în întuneric (II)	189
Spălătorul de creiere (III)	190
Măncătorul de carne	192
Omul-pubelă	195
Iluzionistul	198
Omul cu gândacul	203
Voci în întuneric (III)	206
Alergătorul	209
Omul cu mărul	212
Voci în lumina orbitoare (II)	213
Vagabondul	217
Specialistul în lecții de cerșit	222
Omul cu oglinda	225
Trecătorul	229
Călătorul	231

FRUMOASA CĂLĂTORIE A URȘILOR PANDA POVESTITĂ DE UN SAXOFONIST CARE AVEA

O IUBITĂ LA FRANKFURT	235
Dimineața	235
Scenă în întuneric	244
Prima noapte	245
Scenă în noapte	249
A doua noapte	250
Scenă în noapte	254
A treia noapte	254
A patra noapte	257
A cincea noapte	259
A șasea noapte	262
A șaptea noapte	265
A opta noapte	268
A noua noapte	270
Dimineața	274

Matei Vișniec. *Istoria comunismului povestită
pentru bolnavii mintali*

„Teatrul este o pereche de mânuși uitată pe un fotoliu într-o sală
de spectacol. Oamenii au plecat. Luminile s-au stins. Teatrul s-a închis.
Abia atunci perechea de mânuși se simte în siguranță și începe să aplaude.”

Matei VIȘNIEC

CARTIER Intră în cărți pe www.cartier.md

Editura Cartier, SRL, str. București, nr. 68, Chișinău, MD2012.
Tel./fax: 022 20 34 91, tel.: 022 24 01 95. E-mail: cartier@cartier.md
Editura Codex 2000, SRL, Strada Toamnei, nr. 24, sectorul 2, București,
Tel./fax: (021) 210 80 51, E-mail: romania@cartier.mdcartier.md

*Cărțile CARTIER pot fi procurate online pe shop.cartier.md
și în toate librăriile bune din România și Republica Moldova.
Cartier eBooks pot fi procurate pe iBooks, Barnes & Nobles și pe cartier.md*

LIBRĂRIILE CARTIER

Librăria din Centru, bd. Ștefan cel Mare, nr. 126, Chișinău.
Tel./fax: 022 21 42 03. E-mail: librariadincentru@cartier.md

Librăria din Hol, str. București, nr. 68, Chișinău.

Tel./fax: 022 24 10 00, E-mail: librariadinhol@cartier.md

Librăria online, shop.cartier.md.

Tel.: 068 555 579. E-mail: vanzari@cartier.md

Comenzi CARTEA PRIN POȘTĂ

CODEX 2000, Str. Toamnei, nr. 24, sectorul 2, 020712 București, România
Tel./fax: (021) 210 80 51, E-mail: romania@cartier.md

Taxele poștale sunt suportate de editură.

Plata se face prin ramburs, la primirea coletului.

Colecția *Cartier popular* este coordonată de Gheorghe Erizanu

Editor: Gheorghe Erizanu

Lector: Valentin Guțu

Coperta: Vitalie Coroban

Design/tehnoredactare: Marina Darii

Prepress: Editura Cartier

Tipărită la Bons Offices

Matei VIȘNIEC

ȚARA LUI GUFU

Ediția I, octombrie 2021

© 2021, Editura Cartier, pentru prezenta ediție. Toate drepturile rezervate.
Cărțile Cartier sunt disponibile în limita stocului și a bunului de difuzare.

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții

Vișniec, Matei.

Țara lui Gufu: (teatru)/ Matei Vișniec; coperta: Vitalie Coroban. – Chișinău:

Cartier, 2021 (Bons Offices SRL). – 280 p. – (Cartier popular/ colecție
coordonată de Gheorghe Erizanu, ISBN 978-9975-79-891-4).

500 ex.

ISBN 978-9975-86-538-8.

821.135.1-2

V-68

ȚARA LUI GUFU

piesă în trei acte

PERSONAJE:

IOLA

ROBDEROUĂ

GUFU

ZENO

BUBI

MARȚAFIȚA

TONȚONEL

GĂRNEAȚĂ

FIRFIRICĂ

LULU

MACABRIL

străjeri, curteni, muzicanți

*Orchestra este compusă din: cinci corzi bine întinse între tavan și
podea; pianina specială pentru două picioare; bastonul cu măciulie
atârnat de tavan în care se izbește cu tobele; orga cu clopoței.*

Sala tronului în împărăția orbilor. Oamenii, lucrurile, pereții sunt lipsiți de culoare. Nu există ferestre. Curtea imperială este adunată.

Bastoane albe între genunchii demnitarilor. Priviri lipsite de mobilitate. În fața tronului, îmbufnată, stă Iola.

IOLA: Ioc!

TOATE PERSONAJELE: Aaaa... (Agitație; redevin imobile.)

IOLA: Mai bine moartă!

TOATE PERSONAJELE: Oooo... (Agitație; redevin imobile.)

IOLA: Niciodată!

Agitație mare; unii se scarpină, alții își suflă nasul; unul bate cu bastonul în pământ, altul pocnește din degete; redevin imobili.

GUFİ: Iola! Trebuie să-ți alegi un soț...

IOLA (isterică): Nu mă măriiit!

Iola scâncește de câteva ori; Gufi face o mică figură plouată; lacrimile sale fac plici-plici pe podea.

IOLA: Ce-i cu damblaua asta pe voi? Nu mă mărit și gata!

Urechile personajelor au zvâcnit în direcția din care se aud picăturile căzând; lacrimile lui Gufi provoacă lovituri tot mai puternice; se zguduie palatul.

GUFİ (își șterge nasul; zguduitorile încetează; toți își șterg nasul): Îl urăști pe tăticul tău?

IOLA (furtunos): Da!

GUFİ: Vrei să mă-mpingi în groapă?

TOATE PERSONAJELE: Ei?

GUFİ: Să mă faci de rușine? (Repede.) Să-mi înghețe picioarele? Să-mi curgă nasul? Să mi se-nmoaie unghiile? Să-mi crească bubițe? Să nu mai am, să nu mai fac, să nu mai cred? Să mă doară, să mă taie, să mă roadă, să mă zboare, să mă-noate? Da? Asta vrei?

TOATE PERSONAJELE: Hei!

MARȚAFIȚA (completându-l pe Gufi): Să-l doară crampele?

GUFİ: (scârbit, către doică): Lasă gura, Marțafițo!

TOATE PERSONAJELE: Huo!

GUFİ (Către Iola): Ți-a venit sorocul. Pețitorii sunt la uși.

Se aud bătăi nerăbdătoare la uși.

GUFİ: Vrei să se lase cu bubuială?

ZENO: Or să ne rupă draperiile...

BUBI: Or să ne scoată păr alb...

ZENO: Or să vină câtă frunză...

BUBI: O să trebuiască să ne încăierăm...

ZENO: Unde-s doi puterea crește...

*De la Gufi, poc o palmă peste cap lui Zeno;
Zeno tace morcovit.*

BUBI: O să curgă sânge! O să picure puroi! (Pentru sine.) Buah!

ZENO: Or să ne lingă câinii...

BUBI (argument suprem): Câinele, cel mai bun prieten al omului!

De la Gufi, poc o palmă peste cap lui Bubi.

MARȚAFIȚA (antrenată): Or să ne cadă pâinile în cap!

GUFİ, ZENO, BUBI: Tacă-ți fleanca, Marțafițo!

TOATE PERSONAJELE: Huo! (Huiduieli, fluierături, bombăneli, clefăieli.)

GUFİ (cu bastonul, făcând liniște): Soțul e ceva sfânt!

IOLA: Nu vreau soț!

GUFİ: Iola, nu fi proastă. Ți-l aleg eu.

ZENO: Ți-l alegem noi.

GUFİ: Iola, gușulița mea, ai să te joci cu el...

BUBI: O să te dea în scrânciob...

GUFİ: O să-ți cumpere halviță...

ZENO: O să miroase a gogoși...

GUFİ și BUBI (Către Zeno.): Ssst!

BUBI: O să te spele în urechi...

GUFİ: O să te pieptene...

ZENO: Cine n-are soț e un prost...

Toată lumea duce mâna la gură; tăcere scurtă.

BUBI: O să-ți spună la minciuni...

GUFU: Îl alegi cu mâna ta...

IOLA: Da?

GUFU, BUBI, ZENO: Da!

IOLA: O aleg pe Marțafița!

TOATE PERSONAJELE (dezolate): Na!

GUFU: Iola, soțul tău trebuie să fie bărbat!

Pauză scurtă: toate personajele meditează.

IOLA: Ce-i aia bărbat?

Dezolare cruntă pe chipuri.

GUFU (dinte veninos pentru doică): Marțafițo, ce-ai făcut?

MARȚAFIȚA (prostită): Ce-am făcut?

GUFU: De ce nu i-ai spus?

MARȚAFIȚA: Ce nu i-am spus?

BUBI: De ce nu i-ai arătat?

MARȚAFIȚA: Ce nu i-am arătat?

GUFU: Ce-i aia bărbat.

MARȚAFIȚA (sfelnic): Nu s-a putut...

GUFU: Proastă mai ești, Marțafițo!

ZENO: Ai distrus-o!

BUBI: Ai ținut-o în întuneric.

GUFU: Ai învățat-o să cânte?

BUBI: Ai învățat-o să numere?

ZENO: Ai învățat-o să rădă?

MARȚAFIȚA: Nu. (Plânge; smiorcăială cruntă.)

GUFU: Da' ce-ai învățat-o, neîncălțato?

MARȚAFIȚA: Nimica...

GUFU: Mor! (Se zbate, zvâcnește.) Mor! Au! Unde-s parfumurile?

Zeno și Bubi puf-puf cu parfum pe la nas.

GUFU: Mi-ai prostit fata, Marțafițo!

MARȚAFIȚA: Da...

GUFU: Ai făcut din ea o vacă...

BUBI: E proastă ca un dinte...

ZENO: Pipi știe să facă?

BUBI (ghiontind-o pe Iola): Ia râzi! Știi să râzi?

ZENO: Ia fă pipi! Știi să faci pipi?

GUFU (terminat): M-ați omorât! (Umblă năuc.) Dați-mi ștreangurile!

BUBI (ghiont): Ia cântă!

ZENO (cătrela Iola): Fă așa... Aaa...

IOLA: Aaaa...

ZENO (scârbit): E căznită rău.

BUBI: E capră ca o vacă.

ZENO: E-ncălțată.

GUFU: Ai omorât prințesa, Marțafițo! O să-ți opărim mațele!

ZENO: Asta-i prințesă? Pârț!

GUFU (se trage de cap): Ce-am făcut și ce-a ieșit! Marțafițo, m-ai pus în cofă!

ZENO (îi dă o palmă Marțafiței): Na, ca să ai ce-ți trebuie!

IOLA (îi dă una în burtă lui Zeno): Gujulie!

ZENO (plângând, căzând în brațele lui Gufu): M-a făcut gujulie!

BUBI (aruncându-se și el în brațele lui Gufu): Ne-a făcut pe amândoi gujulii!

ZENO: Ba numai pe mine!

TOATE PERSONAJELE: Și pe noi! Și pe noi!

GUFU: Gata! (Tăcere.) Marțafițo! Învăț-o repede ce are de-nvățat și s-o mărităm.

IOLA: Cotu'!

BUBI: S-o-nvățăm să fluiera. (Îi fluieră în față Iolei.) Fă așa! (Îi po-trivește obrații cu palmele.) Taie aerul cu limba!

ZENO: Mai bine o-nvățăm să spună brașoave. (În suflul Iolei.) Zi așa... Patru capre pasc un plop pe sub pleoapele plăpânde...

GUFU: Stați, mocofeilor! S-o-nvățăm ceva mai ușor...

TOATE PERSONAJELE: Eeee?

GUFU: S-o-nvățăm să se hlizească!

BUBI (topit, către Gu fi): Ești mare!

ZENO (îl bate pe umăr pe Gu fi): Ești al' mai bun!

GUFI (îi temperează și în același timp face un semn ca și cum ar spune „nu aveți obraz”): Mai bine arătați-i cum să facă...

ZENO: Iola... Iolico... Cască gura... (Iola cască gura.) Și fă așa... ha-ha-ha!

IOLA: Ha!

ZENO: Nu ha! Ha-ha-ha!

IOLA: Nu ha! Ha-ha-ha!

MARȚAFIȚA: Fă printre dinți... Hi-hi-hi.

GUFI, ZENO și BUBI: Pssst!

GUFI: Iola, ascultă aici... (Antrenându-i pe ceilalți doi.) Unu... doi... trei... și... (Toți trei încep să râdă în hohote.) Înțelegeți?

IOLA: Da!

GUFI: Atunci, râzi!

IOLA: Nu pot! Îmi stă în gât.

GUFI: Fii atentă! (Bate cu bastonul în podea; liniște; râde ușor; hohotele se întesc; toată curtea râde infernal.) Ei?

IOLA: N-am suflu.

GUFI: Iola, concentrează-te... Trebuie să te hlizești din suflet... Încă o dată! (Toată lumea râde în lacrimi; unii se tăvălesc pe jos; alții se izbesc cu palmele de burtă; celor mai mulți li se bâțâie fundul.) Ei?

GUFI: Ai prins?

IOLA: Așa și-așa.

GUFI: Atunci, fă!

IOLA (se izbește cu palmele de burtă și se bâțâie): Fac...

GUFI (învins): Iola... vino să te pup... Eu mor... Tăticul tău se curăță...

Zeno, înduișat, se aruncă să-l pupe pe Gu fi;

Bubi, înduișat și el, se pupă cu Zeno; Bubi o pupă pe Iola;

Zeno sare și el la Iola; Marțafița, cu inima ruptă, îi ia la rând; toată lumea se îmbrățișează cu toată lumea; muzicanții coboară de pe estradă și se aruncă și ei în învălmășeală; ușa se întredeschide; trei capete ciulite își fac apariția; potenții ascultă sfioși, se apropie

cu pași speriați; se pupă și ei cu muzicanții, apoi cu restul lumii; unul dintre pețitori ajunge în brațele lui Gu fi;

Gu fi își dă seama că ceva nu e în ordine; explorare tactică.

GUFI: Afară! Afară! Marțafioilor! Mânca-v-ar gârlicii!

Pețitorii au șters-o în spatele ușii.

GUFI (răgușit de oboseală): Marțafițo! Ia-mi găfăit!

Toată lumea s-a prăbușit, Marțafița îi ia pulsul.

Îl șterge de sudoare. Îl giugiulește. Nuanțe ascunse în îngrijiri;

Gu fi își revine sub masajul multilateral al doicii.

MARȚAFIȚA: Așa?

GUFI: Mai sus.

MARȚAFIȚA: Aici?

GUFI: Mai tare. (Cenzurându-și brusc slăbiciunile intime.) Caramba! (Doica pleacă.) Așa nu merge!

TOATE PERSONAJELE: Aaaa...

GUFI (îl împunge cu bastonul pe Zeno): Zi ceva de răs!

TOATE PERSONAJELE: Oooo...

ZENO (pierdut): Eu?

GUFI: Tu!

ZENO: Păi...

GUFI: Gura! Zi ceva de răs!

BUBI (câtrec Zeno, cu zgâlțâituri): Mă, tu n-ai? Zi ceva de răs!

ZENO: Eu... (Își drege vocea.) Patru capre pasc un plop...

TOATE PERSONAJELE (cu dispreț): Pfff!

GUFI: Prost mai ești, mă, Zeno, mă!

BUBI: Prost ca leașul.

GUFI (câtrec Bubi): Zi, Bubi, ceva de răs!

BUBI: Ăăăă... Păiii... iii... i!

GUFI: Cum?

ZENO: Zi tare! Ce-o scalzi?

BUBI: Patru capre nasc un cal, două babe fac o iapă, zece bube trag o luntre nou ieșită de la bal, moare-o gură într-o gușă, care dinte

n-are gură, orice parte are carte, nu-i căpușă fără moarte, orice casă are ușă, nu e moarte fără coasă, orice luntre are plasă, nu e apă fără punte, orice coadă are sapă, unde-i capra să o roadă, orice coadă se înnoadă și din orice cărăbuș iese zborul ca un duș...

Pauză, stupoare generală.

GUFİ (*îl testează pe B u b i*): Mă, Bubi, mă! Ce-i cu tine?

BUBI (*mic*): Nimic...

GUFİ: Te doare ceva?

BUBI: Un pic...

GUFİ: Ai înghițit strâmb?

BUBI: Oarecum...

GUFİ: Cască gura! (*Îi cercetează gura cu un deget; și-l retrage cu repulsie.*) Buah!

TOATE PERSONAJELE: Buah!

GUFİ: Îți iese măseaua de minte. Mai dă-te cu parfum! (*Îl stropește cu flaconul personal, se reped și ceilalți să-l parfumeze pe B u b i; mare înghesuială la gura personajului; B u b i râgăie, tușește, se înecă, tremură, dar rezistă; G u f i restabilește ordinea cu bastonul.*) Marțafițo! Zi ceva de răs!

MARȚAFIȚA: Zic o ghicitoare.

GUFİ: Hai, cobește!

MARȚAFIȚA: Cine are două gușe, zărzărele în căpușe, trei duhori la subsuori, cinci buboaie pe țurloaie crăcănate ca un plug și un dinte clăpăug?

GUFİ (*stupefiat*): Cum?!

TOATE PERSONAJELE (*fluierat lung*)

MARȚAFIȚA: Cine vine prin grădină culcușit într-o măslină, cu cipicii trași pe față, dezlegat precum o ață, îndoit, brutal și mic, fără gât, fără buric, fără tălpi, fără cârlige și gândind din catalige? Ghici, ciupercă din urzici!

GUFİ (*tălâmb*): Ce să fie?

ZENO (*timid*): O fi scaraboanța.

MARȚAFIȚA: Nu. Nici în clin. Mai cască urechea: e înalt ca o dugheană, n-are ochi, da' are geană, n-are fum, da' are foc, zboară doar

când stă pe loc, e adânc ca o lopată, moare numai când s-arată, n-are haine, d'-are groapă, nu mănâncă, doar se-ndoapă, scoate vorbele pe nas, n-are gât, da' are glas, e rotit de buburuze, bea licori, da' n-are buze, e sfiit și însutit, are printre mațe vânt și se ține de cuvânt...

BUBI: O fi bumburoiul...

IOLA: O fi săbăuța...

GUFİ: Nu e zgăbăgiul?

ZENO: E țucălitoarea!

CURTEANUL 1: Măsfălugul!

CURTEANUL 2: Balțachinul!

CURTEANUL 3: Țepălușul!

CURTEANUL 4: Mucăloaia!

CURTEANUL 5: Ruțimigul sau zbătoaca!

CURTEANUL 6: Calfagiul!

CURTEANUL 7: Vărsătorea!

CURTEANUL 8: Micapița, fustangiul, vârcolețul și chipiul!

CURTEANUL 9: N-are vârstă, n-are nume, se ghicește când se spune, e îngust, rotund și lat, locuiește în palat!

CURTEANUL 10: Două tălpi și două palme își trăgeau mereu sudalme!

CURTEANUL 11: Ca o gușă-i de rotund, două guri pe după ușă își trăgeau picioare-n fund!

CURTEANUL 12: Dracu' duce drugi în dric...

MARȚAFIȚA: Nu vă taie capu'. Ardeți gazu' de pomană.

GUFİ: Mucles!

TOATE PERSONAJELE: Afară, în stradă, țată ordinară! Asta-i ghicitoare, lungă și murdară?

GUFİ: Gura, buliboșilor! Numai eu am voie să vorbesc în versuri!

ZENO (*către curte*): Numai regele are voie să vorbească în versuri!

TOATE PERSONAJELE (*unele altora*): Gura! Numai el are voie să vorbească în versuri! Cine-a-ndrăznit să vorbească în versuri? Care ești, de vorbești în versuri? Gura! Să nu se mai deschidă gura! Gura! Gura!

GUFİ (*cu bastonul, liniște; suspans*): Ziceți, mă, ceva de răs!

Personajele se chircesc sub apăsarea celor spuse de Gu fi.

GUFİ: De ce nu ziceți, mă, ceva de răs? Ziceți, mă, ceva de răs! (*Tăcere de moarte; Gu fi începe să-i trezească, împungându-i cu bastonul.*) Zi, mă, ceva de răs! Zi, tu!... Zi, mă!... Cască, mă, gura! (*Toate personajele cască repede gura.*) Ziceți, mă, ceva de răs! (*Lovituri tot mai dure.*) Ziceți, mă, ce stați?! Ziceți ceva!... Râgâiți! Râgâiți, mă, râgâiți!... Sughitați, mă! Crăcănați-vă, ghiorăiți-vă burțile! Faceți, mă, ghidușii! Dați-vă peste cap! (*Lovituri cumplite; personajele se rostogolesc pe jos, țipă, se apără cu palmele pe față.*) Vreau să râd, mă, tălâmbilor! Vrea prințesa să râdă... Mă, ciungupungilor! Ziceți ceva... (*Gu fi începe să plângă.*) Nu mă lăsați așa, mă! Nu mă lăsați baltă, mă, ciufuceilor!... Zăbăucilor... Ziceți ceva de răs... (*Plâns jalnic.*) Hai, mă... (*Îi ridică pe cei căzuți-bătuți.*) Nu mă lăsați ca pe o bolfoșină... (*Îi așază ca pe marionete la locurile lor.*) Moare prințesa... Nu mă lăsați cu buzele dezumflate... (*O îmbrățișează pe I o l a.*) Fata mea! Ce-am făcut?! Am uitat de tine... Ai ieșit o boamfă... Ce mă fac? Ce mă fac?

IOLA: Lasă, tată, altă dată.

GUFİ: Când altă dată, când?

IOLA: Lasă... Eu mă duc să mă dau în scrânciob. Și ce dacă sunt tare de cap? Lumea e mare. Încap.

GUFİ (*pumni în cap*): M-am lăsat dus de treburile statului... Am fost puturos și bețiv... Am fost uituc... Nici nu mai știu unde te-am pus...

IOLA: Nu-i nimic. Lumea e mare. Încapi și tu.

GUFİ (*remușcările continuă*): Te-am lăsat pe mâna ei... care fură mâncare... Toată ziua molfăie...

IOLA: Încape, încape...

GUFİ: Cum o dregem, Iola-mamă? Nu știi de nici unele, pe unde scoatem cămașa?

IOLA: Știi ce? Mai dă-i în mă-sa!

GUFİ: N-ai cultură... Nu cunoști muzica, nu cunoști poezia, nu cunoști cibernetica, nu cunoști antropologia, geologia, epistemologia, geografia, paleontologia, fiziopatologia, farmacologia, psiholo-

gia, sociologia, radiologia, radiolocația, arheologia, plastografia, anatomia, fiziologia, igiena, geometria, algebra, speologia, istoriologia și nici desenul tehnic. Ce ne facem? Cum să te fac să râzi? (*Dezolare printre personaje.*) Am rupt cuiul... Am dat cu băta-n baltă... (*Se scarpină încet, toată lumea se molipsește.*) Dacă nu te mărit azi... cine știe când mai am timp...

ZENO: Ce poți face azi, nu lăsa pe mâine...

BUBI: Lasă pe poimăine, că poate nu mai e nevoie...

Z e n o, ghiont lui B u b i.

GUFİ: Ia vedeți ce treabă avem mâine!

ZENO (*răsfoiește un carnet cu noduri*): Măine... mâine... Măine mergem la vânatoare de caproatecurcostruți.

ORCHESTRA (*semnal ca la radio, înainte de program*)

GUFİ: Dar poimăine, ce fac?

ZENO (*caută printre noduri; le mai rupe în dinți*): Poimăine... poimăine... E ziua lui Bubi!

ORCHESTRA (*„Mulți ani trăiască!”*)

GUFİ (*se apropie de sfetnici; șușoteală, își freacă palmele; toată lumea e în picioare; se sfătuiesc; B u b i zâmbește tâmp; Gu fi își revine din reveria programată, rușinat*): Dar răspoimăine?

ZENO: Răspoimăine... răspoimăine... Răspoimăine se împart gogoșile și langoșii...

GUFİ: Uuuu! Dar pespoirăspoimăine?

ZENO: Pespoirăspoimăine... pespoirăspoimăine... Pespoirăspoimăine avem tăierea porcului și crăpelniță cu bal de șorici cu zeamă de varză acră... (*Atent la noduri.*) Fără zeamă de varză acră...

GUFİ (*indignat*): Fără zeamă de varză acră?

ZENO: Fără. Așa zice doctorul.

GUFİ (*verde*): Așa zice?

ZENO: Așa.

GUFİ (*o clipă de meditație*): Îi tai capul.

ZENO: Cum vrei.

GUFİ: Să i-l tai... să nu i-l tai?

ZENO: Hai odată, nu ne ține!